

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 24.10.2005
KOM(2005) 505 končno

2005/0211 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja
(Direktiva o morskni strategiji)**

[SEK(2005) 1290]

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1) OKVIR PREDLOGA

- **Podlaga za predlog in njegovi cilji**

Morsko okolje se sooča s številnimi nevarnostmi, vključno z izgubo ali zmanjšanjem biološke raznovrstnosti in spremembami v svoji strukturi, izgubo habitatov, onesnaženjem z nevarnimi snovmi in hranili ter vplivi podnebnih sprememb.

Šesti okoljski akcijski program EU zahteva razvoj tematske strategije za varstvo in ohranitev evropskega morskega okolja (v nadaljnjem besedilu strategija) s splošnim ciljem „pospeševanja trajnostne rabe morij in ohranitve morskih ekosistemov“.

Prvi korak v razvoju strategije je bilo sporočilo Komisije iz leta 2002 z naslovom „Razvoj strategije za varstvo in ohranjanje morskega okolja“. V sklepih z dne 4. marca 2003 je Svet za okolje pozdravil sporočilo Komisije, potrdil pristop in oris ciljev ter zahteval ambiciozno strategijo do leta 2005. Zakonodajni delovni program Komisije iz leta 2005 zavezuje k sprejetju strategije do leta 2005.

- **Splošni okvir**

Čeprav merila za nadzor in zmanjševanje pritiskov in vplivov na morsko okolje obstajajo, so bila razvita s pristopom od sektorja do sektorja, kar je privedlo do cele vrste politik, pravne ureditve, programov in akcijskih načrtov na nacionalni in regionalni ravni, ravni EU in mednarodni ravni, ki prispevajo k varstvu morskega okolja. Čeprav obstajajo na ravni EU številne politike, ki vplivajo na morsko okolje, in se začneja razmišljati o prihodnji vseobsegajoči pomorski politiki za Unijo, ne obstaja splošna, celovita politika za varstvo morskega okolja.

Splošna slika, ki nastane iz tega političnega okvira, je mešana. Spodbudno je, da je bil dosežen napredek na določenih področjih, npr. pri zmanjševanju vnosa hranil ali onesnaževanja z nevarnimi snovmi, še zlasti s težkimi kovinami. Vendar se je stanje morskega okolja v zadnjih desetletjih na splošno znatno poslabšalo. Zato so evropski oceani in morja ogroženi, v nekaterih primerih do take mere, da sta v nevarnosti njihova struktura in delovanje.

Trenutni politični okvir ne prinaša visoke ravni varstva morskega okolja. Zato se zahteva močna, celostna politika EU o varstvu morja.

- **Obstoječe določbe na področju predloga**

Različni ukrepi EU prispevajo k varstvu morskega okolja. Ker je vzpostavljeni politični okvir sektorski, njegovo geografsko področje uporabe pa se spreminja, vseeno ne obstaja celostna politika, ki bi se osredotočala na varstvo morskega okolja.

- **Usklajenost z ostalimi politikami in cilji Unije**

Visoka raven varstva morskega okolja, ki jo bo zagotovila predlagana direktiva, je bistvena za uresničevanje celotnega gospodarskega in socialnega potenciala oceanov in morij, pri čemer veliko prispeva k lizbonski agendi in strategiji trajnostnega razvoja

EU.

Predlog bo pomembno prispeval tudi k delu na prihodnji pomorski politiki EU, ki je bila objavljena v Strateških ciljnih Komisije za 2005–2009, usmerjenih v razvijanje uspešnega pomorskega gospodarstva in celotnega potenciala dejavnosti, povezanih z morjem, na okolju sprejemljiv način.

Eno od osrednjih vprašanj, ki ga je treba reševati znotraj te politike, bo vprašanje celotnega upravnega okvira, s katerim se lahko uredijo raba oceanov in morij ter dejavnosti njihovih uporabnikov. To bo obdelano v Zeleni knjigi o pomorski politiki, ki je predvidena za leto 2006. Ureditve upravljanja, predvidene v morskii strategiji, so prvi korak. Možnosti za nadaljnji razvoj širšega upravnega okvira, ki ga je treba izdelati v skladu s pomorsko politiko, morajo upoštevati tudi zelo raznolike pravne in politične posebnosti vsakega od evropskih regionalnih morij, od Baltskega morja s sedmimi državami članicami EU in Rusko federacijo do Sredozemlja, kjer niso bile razglašene izključne ekonomske cone (IEC) in mora EU delati skupaj s številnimi tretjimi državami.

2) POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANKAMI IN PRESOJA VPLIVA

• Posvetovanje z zainteresiranimi strankami

Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošen profil udeležencev

Strategija je bila pripravljena z obsežnim postopkom posvetovanja od leta 2002 do 2004, ki je vključeval vse države članice EU in države kandidatke, ključne evropske tretje države, ki si delijo oceane in morja z Unijo, 16 mednarodnih komisij in konvencij, 21 ključnih industrijskih organizacij in organizacij civilne družbe ter znanstvenike in akademike.

Postopek se je začel s konferenco interesnih skupin v mestu Koge na Danskem, od 4. do 6. decembra 2002. Poleg konference v Kogu so bile ustanovljene štiričasne delovne skupine, ki so vključevale vse ključne interesne skupine, za obravnavanje ključnih vidikov razvoja strategije.

Povzetek odzivov in kako so bili ti upoštevani

Vse delovne skupine so prispevale k zaključni konferenci interesnih skupin, ki je bila v Rotterdamu na Nizozemskem od 11. do 12. novembra 2004, na kateri je bilo doseženo splošno soglasje o pristopu, predlaganem v strategiji. Velika večina interesnih skupin je podprla potrebo po nujnem ukrepanju EU.

Predlagana direktiva v celoti vključuje rezultate posvetovanj, ki so se odvijala od leta 2002. V središču predlagane direktive so še zlasti potreba po dvojnem EU/regionalnem pristopu, vzpostavitev morskih regij kot upravnih enot za izvajanje strategije in potreba po sodelovanju držav članic pri načrtovanju morskih strategij, zlasti z uporabo obstoječih instrumentov, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov.

Odperto posvetovanje je potekalo prek interneta od 14. 3. 2005 do 9. 5. 2005. Komisija

je prejela 133 odzivov. Rezultati so na voljo na spletni strani http://europa.eu.int/comm/environment/water/pdf/consultation_marine.pdf.

- **Zbiranje in uporaba strokovnega znanja in izkušenj**

Zadevna znanstvena/strokovna področja

Pripravljalno delo se je osredotočilo zlasti na (a) uporabo pristopa, ki temelji na ekosistemih, pri upravljanju človekovega delovanja, ki vpliva na morsko okolje; (b) vprašanja spremljanja in presoje in (c) posebno grožnjo nevarnih snovi.

Razen tega je Komisija v zadnjih treh letih posvečala zelo veliko pozornost poročilom, študijam in izjavam o politiki, ki so jih dale nacionalne in regionalne organizacije, države, raziskovalne ustanove in organi ZN v zvezi z varstvom morskega okolja.

Uporabljena metodologija

Bistveno delo na vseh vidikih, pomembnih za razvoj morske strategije EU, je bilo opravljeno kot del postopka posvetovanja. Dva pomembna končna rezultata tega postopka vključujeta izdelavo (a) pisnih smernic za uporabo pristopa, ki temelji na ekosistemih, za morsko okolje in (b) študije o določitvi evropskih morskih regij na podlagi hidroloških, oceanografskih in biogeografskih značilnosti za vodenje izvajanja strategije.

Glavne organizacije/strokovnjaki, s katerimi so potekala posvetovanja

Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES) je bil privilegirani partner v postopku posvetovanja, ki je opravljal delo na zgoraj omenjenih dokumentih. V pripravljalni postopek so bili vključeni tudi številni dodatni strokovnjaki in znanstvene organizacije.

Povzetek prejetih in uporabljenih nasvetov

Omenjena so bila možna resna tveganja z nepopravljivimi posledicami. O prisotnosti takšnih tveganj obstaja splošno soglasje.

Doseženo je bilo splošno soglasje o obsegu nevarnosti, s katerimi se srečuje morsko okolje in povzročajo možne nepopravljive ali neenakomerne spremembe morskega ekosistema z obširnimi gospodarskimi in socialnimi posledicami. Glavne nevarnosti za morsko okolje, ki so bile odkrite, vključujejo učinke podnebnih sprememb, vplive komercialnega ribolova, razlitja in izpuste nafte, naselitev tujerodnih vrst, eutrofikacijo in z njo povezano škodljivo cvetenje alg, onesnaževanje z odpadki, onesnaženje z nevarnimi snovmi in mikrobiološko onesnaževanje, izpuste radionuklidov in obremenitev s hrupom.

Kot najpomembnejši pritiski na morsko okolje so bile izpostavljene podnebne spremembe in ribolov.

Skratka, ta postopek prinaša nedvoumno sporočilo, da so evropska morja in oceani zelo ogroženi in je treba nujno začeti s prizadevanji za njihovo varstvo, da se varuje njihova dolgoročna produktivnost ter s tem gospodarske in socialne dejavnosti, povezane z morjem.

Načini za javno dostopnost strokovnih nasvetov

Vse ustrezne analize, opravljene v pripravljalni fazi predlagane direktive, bodo na voljo v obliki samostojne publikacije, ki bo končana do konca leta 2005. Pisne smernice ICES o uporabi in izvajanju pristopa, ki temelji na ekosistemih, je ICES že objavil in bodo na voljo na spletni strani Komisije. Študija ICES o morskih regijah EU je bila dana na voljo vsem interesnim skupinam prek sistema CIRCA.

- **Presoja vpliva**

Obravnavani sta bili dve glavni možnosti. Prva možnost je bil povsem prostovoljni pristop, ki temelji na sporočilu Komisije, ki navaja nezavezujoča priporočila, kako učinkovito varovati evropsko morsko okolje z razvojem regionalnih morskih strategij na ravni morskih regij, ki jih je treba določiti na ravni EU.

Druga preučena možnost je bila kombinacija prožnega pravnega instrumenta in sporočila. Pravni dokument bi imel obliko direktive o morski strategiji z ambicioznim področjem uporabe, vendar z orodji, ki niso pretirano predpisujoča. Posebni ukrepi za upravljanje ne bi bili določeni na ravni EU, ker bi se direktiva pripravila za uporabo in izvajala na regionalni ravni.

Razen teh dveh možnosti je bilo kot referenčno predviden potek obravnavano neukrepanje, glede na katerega se ocenijo stroški, predvideni v ukrepih, predlaganih v obeh možnostih.

Komisija je izvedla presojo vpliva, ki je dostopna na spletni strani Komisije.

3) PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganih ukrepov**

Končni cilj predlagane direktive je doseči dobro okoljsko stanje morskega okolja do leta 2021. Predlagana direktiva bo opredelila le skupne cilje in načela na ravni EU. Predlagana direktiva bo vzpostavila evropske morske regije kot upravne enote za izvajanje. Države članice bodo morale za svoje morske vode v vsaki morski regiji razviti morske strategije z izvajanjem številnih korakov. Države članice bodo povabljeni, da pri razvoju morskih strategij dejavno sodelujejo med seboj in tudi z zadevnimi tretjimi državami. Da bi se upoštevale posebne okoliščine nekaterih morskih regij, direktiva končno predvideva posebne okoliščine in področja, na katerih bi bilo nemogoče, da bi država članica dosegla stopnjo ambicioznosti okoljskih ciljev, zastavljenih v okviru direktive.

- **Pravna podlaga**

Ustrezna pravna podlaga je člen 175(1) Pogodbe ES.

- **Načelo subsidiarnosti**

Načelo subsidiarnosti velja, če predlog ne spada pod izključno pristojnost Skupnosti.

Države članice ne morejo zadostno doseči ciljev predloga zaradi naslednjih razlogov.

Morsko okolje ni omejeno z obstoječimi geopolitičnimi mejami. V osnovi je čezmejno in zato zahteva sodelovanje in skupna načela. Pod temi pogoji je uporaba izključno nacionalnega pristopa k morskemu okolju obsojena na neuspeh.

Države članice, ki mejijo na morske regije, lahko gotovo pridejo do različnih zaključkov v zvezi s pristopi, diagnozami in programi ukrepov, ki jih je treba vzpostaviti, ne glede na enotnost morskih ekosistemov. Države članice lahko izberejo različne ali celo nasprotujoče si načine in različno dolga obdobja za ustrezno ukrepanje, kar povzroča neučinkovito varstvo morskega okolja.

Rezultat tega bi bil, da se morsko okolje ne bi izboljšalo. Sposobnost oceana, da prenese nove pritiske na morsko okolje, kot so podnebne spremembe in povečan pomorski promet, bi bila tako znatno zmanjšana.

Cilji predloga bodo bolj doseženi z delovanjem Skupnosti zaradi naslednjih razlogov.

Predlog bo vzpostavil skupen okvir EU za obravnavanje deljenih izzivov ter skupna načela in pristope za varstvo morskega okolja po vsej Evropi.

Čeprav je več držav članic razvilo nacionalne ukrepe za varstvo morskega okolja in dejavno sodelovalo pri ustreznih mednarodnih sporazumih, je bil napredek oviran, ker nacionalni ukrepi ne vplivajo na dejavnosti drugih držav, ki mejijo na zadevno morsko območje, mednarodno sodelovanje, predvsem v okviru regionalnih morskih konvencij, pa je prineslo mešane rezultate zaradi pomanjkanja uveljavitve in nadzora teh organizacij.

Predlagani zakonodajni instrument je omejen na to, česar države članice ne morejo zadostno doseči – tj. vzpostavitev okvira za celotno EU, s katerim se lahko evropsko morsko okolje bolj učinkovito varuje. Podrobni cilji in ukrepi za upravljanje, potrebni za doseganje dobrega okoljskega stanja v vsaki morski regiji EU, ne bodo določeni na ravni EU.

Zato je predlog v skladu z načelom subsidiarnosti.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti zaradi naslednjih razlogov.

Predlagani zakonodajni instrument ima obliko direktive o morski strategiji. Široko področje uporabe bo prepuščeno nacionalni odločitvi in regionalnemu sodelovanju. Oblikovanje okoljskih ciljev na regionalni ravni ter načrtovanje in izvajanje ukrepov, potrebnih za doseganje teh ciljev in s tem dobrega okoljskega stanja morskega okolja v evropskih vodah pod suverenostjo ali v pristojnosti držav članic EU v vsaki morski regiji, bo naloga držav članic.

Upravno breme predlagane direktive je bilo ocenjeno na približno 90 milijonov EUR letno za celotno EU v prvih dveh letih, kasneje pa 70 milijonov EUR. Na drugi strani bo učinkovitost znatno večja zaradi izogibanja dvojnemu spremljanju in presoji.

Nastali bodo stroški izvajanja, ki izhajajo iz programov ukrepov, dogovorjenih na regionalni ravni. Predvideno je, da bodo izdelane podrobne presoje vpliva programov

ukrepov, ki jih morajo razviti države članice, da se zagotovi doseganje okoljskih ciljev z najmanjšimi stroški.

Iz presoje vpliva je razvidno, da čeprav kratkoročno lahko nastanejo pomembni socialni in gospodarski stroški, bodo srednjeročne in dolgoročne okoljske, socialne in gospodarske koristi te stroške znatno odtehtale.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: direktiva o morskem strategiji.

Drugi načini ne bi bili ustrezni zaradi naslednjih razlogov.

Možnost bi bila priprava predpisujočega zakonodajnega instrumenta (v obliki uredbe ali strožje direktive). Vseeno bi uredba ali strožja direktiva povzročila zanemarjanje raznolikosti pogojev in potreb v morskem okolju EU, ker državam članicam ne bi dovoljevala, da sprejmejo številne politične odločitve za izvajanje na regionalni ravni. Zato se ta pristop ni ohranil.

Druga možnost bi bilo sprejetje priporočila z orisom korakov, ki jih je treba opraviti za izvajanje morske strategije na regionalni ravni. Ker pa priporočila niso zavezujoča, ne bi bilo zagotovljeno, da se bodo države članice zavezale k doslednem izvajanju. Ta možnost je bila zato zavrnjena.

Tretja možnost bi bilo sprejetje odločbe, ki je v celoti zavezujoča za omejeno število držav članic, na katere je naslovljena. Kljub temu, da je 20 od 25 držav članic obmorskih držav, načrtovane širitve pa bodo ta trend povečale, in ker učinkovito varstvo morskega okolja zahteva tudi vključitev neobalnih držav v ulovno območje regionalnih morij, usmerjanje na omejeno število posebnih naslovnikov ne bi bilo smiselno. Končno odločba ne bi zagotovila nobene prožnosti pri izvajanju, ker je v celoti zavezujoča.

4) PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima posledic za proračun Skupnosti.

5) DODATNE INFORMACIJE

- **Klavzula o ponovnem pregledu/o reviziji/o časovni omejitvi veljavnosti**

Predlog vključuje klavzulo o pregledu.

- **Evropski gospodarski prostor**

Predlagani akt zadeva EGP in se mora zato razširiti na Evropski gospodarski prostor.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja
(Direktiva o morski strategiji)**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe⁴,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Morsko okolje je dragocena dediščina, ki jo je treba kot tako varovati, obnavljati in obravnavati s končnim ciljem zagotavljanja biološko raznolikih in dinamičnih oceanov ter morij, ki so varni, čisti, zdravi in produktivni.
- (2) V skladu s Sklepom št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti, je treba v treh letih po sprejetju tega programa razviti tematsko strategijo za varstvo in ohranitev morskega okolja s splošnimi cilji pospeševanja trajnostne rabe morij in ohranitev morskih ekosistemov.
- (3) Za pospeševanje trajnostne rabe morij in ohranitev morskih ekosistemov je treba dati prednost doseganju dobrega okoljskega stanja v morskem okolju Skupnosti, nadaljnjemu varstvu in ohranjanju tega okolja ter zagotavljanju, da se prepreči nadaljnje slabšanje.
- (4) Za doseg teh ciljev je potreben pregleden in usklajen zakonodajni okvir, da se zagotovi splošni okvir za ukrepe in da se omogoči usklajevanje sprejetih ukrepov ter

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

³ UL C , , str. .

⁴ UL C , , str. .

da so ti ukrepi skladni in primerno povezani z ukrepi iz druge pravne ureditve Skupnosti in z mednarodnimi sporazumi.

- (5) Različni pogoji, težave in potrebe različnih morskih regij, ki sestavljajo morsko okolje v Skupnosti, zahtevajo drugačne in posebne rešitve. To raznolikost je treba upoštevati pri pripravi, načrtovanju in izvajanju ukrepov za doseg dobrega okoljskega stanja v morskem okolju Skupnosti v okviru morskih regij in podregij.
- (6) Zato je primerno, da mora vsaka država članica razviti morsko strategijo za svoje evropske vode, ki ob upoštevanju posebnih značilnosti njenih voda odraža celotno perspektivo zadevne morske regije. Morske strategije morajo doseči vrh z izvedbo programov ukrepov za doseg dobrega okoljskega stanja.
- (7) Zaradi čezmejne narave morskega okolja je treba razvoj morskih strategij uskladiti za vsako posamezno morsko regijo. Ker si morske regije delijo z drugimi državami članicami in tretjimi državami, si morajo države članice prizadevati za zagotovitev najtesnejšega usklajevanja z vsemi državami članicami in drugimi zadevnimi državami. Kadar je to praktično in primerno, je treba obstoječe institucionalne strukture, vzpostavljene v morskih regijah, uporabiti za zagotovitev takšnega usklajevanja.
- (8) Ker je ukrepanje na mednarodni ravni nujno za doseg teh ciljev, mora ta direktiva povečati učinkovitost prispevka Skupnosti na podlagi mednarodnih sporazumov.
- (9) Skupnost in države članice so pogodbenice Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS), ki je bila potrjena s Sklepom Sveta 98/392/ES z dne 23. marca 1998 o sklenitvi UNCLOS in Sporazuma o izvajanju dela XI Konvencije z dne 28. julija 1994 s strani Evropske skupnosti⁽⁵⁾. Obveznosti Skupnosti in držav članic iz teh sporazumov je zato treba v celoti upoštevati v tej direktivi.
- (10) Ta direktiva mora tudi podpirati trdno stališče Skupnosti, v zvezi s Konvencijo o biološki raznovrstnosti⁶, o ustavitvi zmanjševanja biotske raznovrstnosti, zagotavljanju ohranjevalne in trajnostne rabe morske biotske raznovrstnosti in o ustanovitvi globalnega omrežja zaščitenih morskih območij do leta 2012. Poleg tega mora prispevati k doseganju ciljev sedme konference pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti (CBD/COP7), ki je sprejela dovršen program dela o morski in obalni biotski raznovrstnosti s številnimi cilji in dejavnostmi, usmerjenimi k ustavitvi zmanjšanja biotske raznovrstnosti na nacionalni, regionalni ter svetovni ravni in k varovanju zmogljivosti morskega ekosistema za podporo zagotovitve blaga ter storitev, in program dela za zaščiteni območja s ciljem ustanovitve in vzdrževanja ekološko reprezentativnih nacionalnih in regionalnih sistemov morskih zaščitenih območij do leta 2012. Obveznost držav članic, da imenujejo lokacije Narava 2000 v skladu z direktivo o habitatih, bo pomemben prispevek k temu procesu.
- (11) Ta direktiva mora prispevati k izpolnitvi obveznosti Skupnosti in držav članic iz več drugih ustreznih mednarodnih sporazumov, v katere so vnesle pomembne zaveze v zvezi z varstvom morskega okolja pred onesnaženjem: Konvencija o varstvu morskega

⁵ UL L 179, 23.6.1998, str. 1.

⁶ Sklep Sveta 93/626/ES, 25.10.1993, UL L 309, 13.12.1993, str. 1-20

okolja območja Baltiškega morja, odobrena s Sklepom Sveta 94/157/ES ⁽⁷⁾, Konvencija o varstvu morskega okolja severovzhodnega Atlantika, odobrena s Sklepom Sveta 98/249/ES ⁽⁸⁾, in njena nova Priloga V o varstvu in ohranjanju ekosistemov in biotske raznovrstnosti morskega območja ter ustreznega dodatka 3, odobrena s Sklepom Sveta 2000/340/ES ⁽⁹⁾, ter Konvencija o varstvu morskega okolja in obalne regije Sredozemskega morja, kakor je bila spremenjena leta 1995 in potrjena s Sklepom Sveta 77/585/EGS ⁽¹⁰⁾, in njen Protokol o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaževanjem iz virov na kopnem, potrjen s Sklepom Sveta 83/101/EGS ⁽¹¹⁾.

- (12) Ker bodo programi, izvajani v skladu z morskimi strategijami, učinkoviti le, če so oblikovani na osnovi zanesljivega poznavanja stanja morskega okolja na določenem območju in čim bolj prilagojeni potrebam zadevnih vod za vsako državo članico in znotraj splošne perspektive zadevne morske regije, je treba zagotoviti pripravo na nacionalni ravni ustreznega okvira za utemeljeno oblikovanje politike.
- (13) Kot prvi korak pri tej pripravi tega morajo države članice v morski regiji izvesti analize značilnosti svojih morskih voda, ugotoviti prevladujoče pritiske in vplive na te vode, njihovo gospodarsko in socialno rabo ter stroške poslabšanja morskega okolja.
- (14) Na osnovi takšnih analiz morajo države članice za evropske vode potem določiti niz značilnosti za dober okoljski status. V te namene je primerno zagotoviti generične kakovostne deskriptorje, podrobna merila in standarde, ki jih v bližnji prihodnosti razvije Komisija ob sodelovanju vseh zainteresiranih strani.
- (15) Naslednji korak k doseganju dobrega okoljskega stanja mora biti oblikovanje okoljskih ciljev in programov spremljanja za stalno presojo, ki omogočajo redno ocenjevanje stanja zadevnih voda.
- (16) Na podlagi teh okvirov morajo države članice uvesti in izvajati programe ukrepov, ki so oblikovani za doseganje dobrega okoljskega stanja v zadevnih vodah, istočasno pa so prilagojeni obstoječim zahtevam Skupnosti in mednarodnim zahtevam ter potrebam zadevne morske regije.
- (17) Čeprav je primerno, glede na potrebno natančno osredotočenje, da države članice opravijo te korake, je za zagotovitev skladnosti ukrepov v Skupnosti kot celoti in v zvezi z zavezami na svetovni ravni, bistveno, da pripravljalni okvir in programe ukrepov odobri Komisija.
- (18) Zaradi poštenosti in izvedljivosti je primerno sprejeti določbe za primere, v katerih država članica ne bi mogla doseči stopnje ambicioznosti zastavljenih okoljskih ciljev.
- (19) V zvezi s tem je treba sprejeti določbe za dve vrsti posebnega primera. Prva zadeva položaj, v katerem država članica ne more izpolniti svojih okoljskih ciljev zaradi ukrepanja ali neukrepanja druge države, naravnih vzrokov ali višje sile ali zaradi

⁷ UL L 73, 16.3.1994, str. 19.

⁸ UL L 104, 3.4.1998, str. 1.

⁹ UL L 118, 8.5.2000, str. 44.

¹⁰ UL L 240, 19.9.1977, str. 1. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 99/802/ES (UL L 322, 14.12.1999).

¹¹ UL L 67, 12.3.1983, str. 1.

ukrepov, ki jih je ta država članica sprejela sama zaradi javnega interesa, ki je prevladal nad negativnimi vplivi na okolje. Primerno je, da se državam članicam v takih primerih omogoči sprejetje začasnih ukrepov namesto ukrepov, vključenih v njen program ukrepov. Začasne ukrepe je treba oblikovati za preprečevanje nadaljnega poslabšanja stanja prizadetih morskih voda in ublažitev škodljivega vpliva v zadevni morski regiji.

- (20) Druga vrsta posebnega primera je, kadar država članica ugotovi zadevo, ki vpliva na okoljski status evropskih morskih voda, mogoče celo celotne zadevne morske regije, vendar je ni mogoče rešiti z ukrepi, sprejetimi na nacionalni ravni. V takšnih primerih je treba zagotoviti, da je Komisija obveščena v okviru predložitve programov ukrepov.
- (21) Vseeno je treba prožnost, uvedeno za posebne primere, nadzorovati na ravni Skupnosti. V zvezi s prvo vrsto primera je zato primerno, da se med presojo, ki jo opravi Komisija, preden odobri program ukrepov, ustrezno upošteva učinkovitost vseh sprejetih začasnih ukrepov. Razen tega v primerih, kadar se država članica sklicuje na ukrepe, sprejete zaradi pomembnih razlogov javnega interesa, mora Komisija zagotoviti, da nobena preoblikovanja ali spremembe morskega okolja posledično trajno ne izključujejo ali ogrožajo doseganja dobrega okoljskega stanja v zadevni morski regiji.
- (22) V zvezi z drugo vrsto posebnega primera mora Komisija, preden odobri program ukrepov, preučiti veljavnost stališča, ki ga je zavzela zadevna država članica, to pomeni, da ukrepi, sprejeti na nacionalni ravni, ne bi zadostovali, zato je potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti.
- (23) Ob upoštevanju dinamične narave morskih ekosistemov ter njihove naravne spremenljivosti in dejstva, da se bodo pritiski in vplivi nanje razlikovali z razvijanjem različnih vzorcev človeških dejavnosti in zaradi vpliva podnebnih sprememb, je bistveno priznati, da je opredelitev dobrega okoljskega stanja dinamična in prožna ter jo je treba sčasoma prilagoditi. V skladu s tem je primerno, da je varstvo morskega okolja prožno in prilagodljivo. Zato je treba zagotoviti redno posodabljanje morskih strategij.
- (24) Zagotoviti je treba tudi objavljane programov ukrepov in njihovih posodobitev ter predstavljanje vmesnih poročil, ki opisujejo napredek pri izvajanju programa, Komisiji.
- (25) Za zagotovitev dejavne vključenosti širše javnosti pri oblikovanju, izvajanju in posodabljanju morskih strategij je treba zagotoviti primerne informacije o različnih elementih morskih strategij ali njihovih ustreznih posodobitvah ter na zahtevo ustrezne strokovne podlage in informacije, uporabljene za razvoj morskih strategij.
- (26) Primerno je, da mora Komisija prvo ocenjevalno poročilo o izvajanju te direktive predložiti v dveh letih po prejemu vseh programov ukrepov, v vsakem primeru pa najpozneje do leta 2021. Nadaljnja poročila Komisije je treba potem objavljati vsakih šest let.

- (27) Sprejeti je treba določbe za sprejetje prilagoditev standardov za presojo stanja morskega okolja, spremljanja, okoljskih ciljev in tehničnih formatov za prenos in obdelavo podatkov, da se doseže skladnosti z Direktivo¹².
- (28) Ukrepe, ki urejajo upravljanje ribištva, je mogoče sprejeti le v okviru skupne ribiške politike, kot je določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike¹³, na podlagi znanstvenih mnenj, in jih zato ta direktiva ne obravnava. Nadzorovanje izpustov in emisij, ki so posledica uporabe radioaktivnega materiala, urejata člena 30 in 31 Pogodbe Euratom in ga zato ta direktiva ne obravnava.
- (29) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev ukrepov, ki jih je treba sprejeti, ter jih je zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje doseči na ravni Skupnosti, jih lahko sprejme Skupnost v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, kot je določeno v navedenem členu, ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben, da se dosežejo ti cilji.
- (30) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih zlasti priznava Listina Evropske unije o temeljnih človekovih pravicah. Zlasti si prizadeva spodbujati vključevanje v politike Skupnosti na visoki ravni za varstvo okolja in izboljšanje kakovosti okolja v skladu z načelom trajnostnega razvoja, kot je določeno v členu 37 Listine Evropske unije o temeljnih človekovih pravicah.
- (31) Ukrepi, ki so potrebni za izvajanje te direktive, morajo biti sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil¹⁴ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet

Ta direktiva določa okvir za razvoj morskih strategij, oblikovanih za doseg dobrega okoljskega stanja v morskem okolju [najpozneje do leta 2021] in za zagotovitev nadaljnjega varstva ter ohranjanja tega okolja in preprečevanja slabšanja.

Za namene te direktive „okoljsko stanje“ pomeni celotno stanje okolja v morskih vodah, ob upoštevanju strukture, delovanja in postopkov sestavnih morskih ekosistemov, skupaj z naravnimi fiziografskimi, geografskimi in podnebnimi dejavniki ter fizičnimi in kemičnimi razmerami, vključno s tistimi, ki so posledica človekovih dejavnosti na zadevnem območju.

¹² [vstavi sklic na Direktivo INSPIRE, ko bo sprejeta](#)

¹³ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

¹⁴ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Člen 2
Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za vse evropske vode od temeljne črte proti odprtemu morju, od katere se meri velikost teritorialnih voda, ki sega do najbolj oddaljenega območja, ki je pod suverenostjo ali pristojnostjo držav članic, vključno z dnom vseh tistih voda in njegovim podtaljem, v nadaljnjem besedilu „evropske morske vode“.

Člen 3
Morske regije in podregije

1. Države članice pri izvajanju obveznosti iz te direktive ustrezno upoštevajo dejstvo, da so njihove evropske morske vode sestavni naslednjih morskih regij:
 - (a) Baltsko morje,
 - (b) Severovzhodni Atlantski ocean,
 - (c) Sredozemsko morje.

2. Države članice lahko, z namenom, da upoštevajo posebnosti posameznega območja, izvajajo to direktivo s sklicevanjem na pododdelke morskih voda iz odstavka 1, če so takšni pododdelki razmejeni na način, ki je skladen z naslednjimi morskimi podregijami:
 - (a) v Severovzhodnem Atlantiku:
 - (i) v širšem Severnem morju, vključno z Kattegatom, Rokavskim prelivom, morske vode, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Belgije, Danske, Francije, Nemčije, Nizozemske, Švedske in Združenega kraljestva;
 - (ii) v Keltskem morju, morske vode, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Irske in Združenega kraljestva;
 - (iii) v Biskajskem zalivu in iberski obali, morske vode, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Francije, Portugalske in Španije;
 - (iv) v Atlantskem oceanu, morske vode, ki obdajajo Azore in Madeiro, so pod suverenostjo ali v pristojnosti Portugalske, in morske vode, ki obdajajo Kanarske otoke, so pod suverenostjo ali v pristojnosti Španije;
 - (b) v Sredozemskem morju:
 - (i) v zahodnem Sredozemskem morju, morske vode, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Španije, Francije in Italije;
 - (ii) v Jadranskem morju, morske vode, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Italije in Slovenije;
 - (iii) v Jonskem morju, morske vode, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Grčije, Italije in Malte;

- (iv) v Egejsko-levatinskem morju, morske vode, ki so pod suverenostjo ali v pristojnosti Grčije in Cipra.

Države članice Komisijo obvestijo o vsaki podrazdelitvi do datuma, določenega v prvem pododstavku člena 23(1).

Člen 4 *Morske strategije*

Vsaka država članica v zvezi s posamezno morskno regijo razvije morskno strategijo za svoje evropske morske vode v skladu z naslednjim programom dela:

- (a) Priprava:
 - (i) začetna presoja, ki jo je treba zaključiti do [4 leta po začetku veljavnosti], sedanjega okoljskega stanja zadevnih voda in vpliva človekovih dejavnosti nanj, v skladu s členom 7;
 - (ii) določitev, ki jo je treba vzpostaviti do [4 leta po začetku veljavnosti], dobrega okoljskega stanja za zadevne vode, v skladu s členom 8(1);
 - (iii) vzpostavitev, do [5 let po začetku veljavnosti], vrste okoljskih ciljev, v skladu s členom 9(1);
 - (iv) vzpostavitev in izvajanje, do [6 let po začetku veljavnosti] razen, kjer je v ustrezni zakonodaji Skupnosti določeno drugače, programa spremljanja za stalno presojo in redno posodabljanje ciljev, v skladu s členom 10(1);
- (b) Programi ukrepov:
 - (i) razvoj, najpozneje do leta 2016, programa ukrepov, oblikovanega za doseg dobrega okoljskega stanja, v skladu s členom 12(1), (2) in (3);
 - (ii) začetek delovanja programa, določenega v točki (i), najpozneje do leta 2018, v skladu s členom 12(6).

Člen 5 *Koordinacija in sodelovanje*

1. Za namene te direktive države članice z morskimi vodami znotraj iste morske regije ali podregije usklajujejo svoje ukrepe.

Kjer je praktično in primerno, države članice uporabljajo obstoječe institucionalne strukture, vzpostavljene v tisti morski regiji ali podregiji.

2. Za namene te direktive si države članice znotraj posamezne morske regije ali podregije prizadevajo za uskladitev svojih ukrepov s tretjimi državami, ki imajo suverenost ali pristojnost nad vodami iste morske regije ali podregije.

V zvezi s tem države članice, kolikor je mogoče, gradijo na obstoječih programih in dejavnostih, razvitih v okviru struktur, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov.

Člen 6
Pristojni organi

1. Države članice do dneva, določenega v prvem pododstavku člena 23(1), imenujejo za vsako zadevno morsko regijo pristojni organ za izvajanje te direktive v zvezi z njihovimi evropskimi morskimi vodami.

Države članice v šestih mesecih po tem dnevu predložijo Komisiji seznam imenovanih pristojnih organov skupaj z informacijami, navedenimi v Prilogi I.

Istočasno države članice pošljejo Komisiji seznam nacionalnih pristojnih organov vseh ustreznih mednarodnih teles, v katerih sodelujejo.

2. Države članice obvestijo Komisijo o vseh spremembah informacij, zagotovljenih na podlagi odstavka 1, v treh mesecih od začetka veljavnosti takšne spremembe.

Poglavje II **Morske strategije: Priprava**

Člen 7
Presoja

1. Države članice izvedejo začetno presjo evropskih morskih voda, ki zajema:
 - (a) analizo bistvenih značilnosti in sedanjega okoljskega stanja tistih voda, ki temeljijo na neizčrpnem seznamu elementov, določenih v tabeli 1 Priloge II, ki zajemajo tipe habitatov, biološke sestavine, fizikalno-kemijske lastnosti in hidromorfologijo;
 - (b) analizo prevladujočih pritiskov in vplivov, vključno s človekovim delovanjem, na značilnosti in okoljsko stanje voda, ki temeljijo na neizčrpnem seznamu elementov, določenih v tabeli 2 Priloge II, ter zajemajo kakovostno in količinsko povezavo različnih pritiskov ter prepoznavne trende;
 - (c) gospodarsko in socialno analizo njihove uporabe ter stroške poslabšanja morskega okolja.
2. Analize iz odstavka 1 upoštevajo elemente v zvezi z obalnimi in teritorialnimi vodami ter somornicami, ki jih zajemajo pomembne določbe Direktive 2000/60/ES za izvedbo celovite presoje stanja morskega okolja.

Člen 8
Določanje dobrega okoljskega stanja

1. Države članice s sklicevanjem na začetno presjo, ki se izvede v skladu s členom 7(1), ter na podlagi generičnih kakovostnih deskriptorjev, meril in standardov iz odstavka 3 določijo za posamezno zadevno morsko regijo vrsto značilnosti za dobro okoljsko stanje evropskih morskih voda.

Pri tem upoštevajo elemente iz Priloge II in še zlasti tipe habitatov, biološke sestavine, fizikalno-kemijske lastnosti in hidromorfologijo.

2. Države članice obvestijo Komisijo o izvedeni presoji iz člena 7(1) in določanju v skladu z odstavkom 1 tega člena najpozneje tri mesece po zaključku določanja.
3. Komisija po posvetovanju z vsemi zainteresiranimi stranmi najpozneje [2 leti po datumu začetka veljavnosti] v skladu s postopkom iz člena [22(2)] in na podlagi Priloge II določi generične kakovostne deskriptorje, izčrpna merila in standarde za prepoznavanje dobrega okoljskega stanja.

Člen 9

Oblikovanje okoljskih ciljev

1. Države članice na podlagi začetne presoje, izvedene v skladu s členom 7(1), in ob upoštevanju neizčrpnega seznama značilnosti iz Priloge III oblikujejo za posamezno zadevno morsko regijo celovit sklop okoljskih ciljev in povezanih kazalcev za vse svoje evropske morske vode.

Države članice pri oblikovanju teh ciljev in kazalnikov upoštevajo nenehno uporabo obstoječih okoljskih ciljev, ki so za iste vode določeni na nacionalni in mednarodni ravni ter ravni Skupnosti.

2. Države članice obvestijo Komisijo o okoljskih ciljih najpozneje tri mesece po njihovem oblikovanju.

Člen 10

Uvedba programov spremljanja

1. Države članice na podlagi začetne presoje, izvedene v skladu s členom 7(1), uvedejo in izvajajo usklajene programe spremljanja za stalno presojo okoljskega stanja evropskih morskih voda na podlagi seznama iz Prilog II in IV ter s sklicevanjem na okoljske cilje, oblikovane v skladu s členom 9.

Ti programi so na morskih regijah in podregijah usklajeni ter izboljšujejo določbe za presojo in spremljanje, ki so določene z ustreznimi pravnimi predpisi Skupnosti ali z mednarodnimi sporazumi.

2. Države članice obvestijo Komisijo o programih spremljanja najpozneje tri mesece po njihovi uvedbi.
3. Komisija, kjer je primerno, v skladu s postopkom iz člena [22(2)] sprejme specifikacije in standardizirane metode za spremljanje ter presojo, ki upoštevajo obstoječe obveznosti in zagotavljajo primerljivost izsledkov spremljanja ter presoje.

Člen 11
Odobritev

Komisija na podlagi vseh obvestil, prejetih v skladu s členi 7(1), 8(2), 9(2) in 10(2) v vsaki morski regiji, presodi, ali elementi, ki so jih sporočile posamezne države članice, predstavljajo okvir, ki izpolnjuje zahteve te direktive.

Komisija pri izvajanju teh presoj upošteva skladnost okvirov v različnih morskih regijah in po vsej Skupnosti.

Za namene presoje lahko Komisija od zadevne države članice zahteva, da zagotovi potrebne dodatne informacije, kar Komisiji omogoči, da sprejme odločitev.

V šestih mesecih po prejemu obvestila o programih spremljanja, uvedenih v skladu s členom 10, lahko Komisija odloči, da na podlagi neskladnosti s to direktivo kateri koli državi članici zavrne okvir ali kateri koli element okvira.

Poglavje III **Morske strategije: Programi ukrepov**

Člen 12
Programi ukrepov

1. Države članice za posamezno zadevno morsko regijo določijo ukrepe, ki jih je treba sprejeti za zagotavljanje dobrega okoljskega stanja, določenega v skladu s členom 8(1), v vseh njihovih evropskih morskih vodah.

Ti ukrepi se določijo na podlagi začetne presoje, izvedene v skladu s členom 7(1), in s sklicevanjem na okoljske cilje, oblikovane v skladu s členom 9(1), ter ob upoštevanju vrste ukrepov, navedenih v Prilogi V.

2. Države članice ukrepe, določene v skladu z odstavkom 1, vključijo v program ukrepov in upoštevajo ukrepe, ki jih zahtevajo pomembni pravni predpisi Skupnosti ali mednarodni sporazumi.
3. Pri oblikovanju programa ukrepov v skladu z odstavkom 2 države članice upoštevajo trajnostni razvoj ter še zlasti socialne in gospodarske vplive predvidenih ukrepov.

Države članice zagotovijo, da so ukrepi stroškovno učinkoviti, tehnično izvedljivi in pred uvedbo novega ukrepa izvajajo presoje vplivov, vključno z izčrpno analizo stroškov in koristi.

4. Države članice v svojih programih ukrepov navedejo, kako bodo izvajale ukrepe in kako bodo ti prispevali k uresničevanju okoljskih ciljev, oblikovanih v skladu s členom 9(1).
5. Države članice obvestijo Komisijo in katero koli drugo zadevno državo članico o svojih programih ukrepov v treh mesecih po zaključku njihove priprave.

6. V zvezi s členom 15 države članice zagotovijo, da so programi v dveh letih po zaključku njihove priprave pripravljene za izvajanje.

Člen 13 *Posebna območja*

1. Ko država članica v svojih evropskih morskih vodah določi območje, kjer okoljskih ciljev ni mogoče uresničiti s sprejetimi ukrepi te države članice, v svojem programu ukrepov to območje jasno določi in Komisiji predloži potrebne dokaze za utemeljitev svojega mnenja. Razlogi za to so:
- (a) ukrepanje ali neukrepanje druge države članice ali tretje države;
 - (b) naravni vzroki ali višja sila;
 - (c) preoblikovanja ali spremembe fizičnih značilnosti morskih voda, ki so jih povzročili ukrepi, sprejeti zaradi pomembnejših razlogov javnega interesa, ki je prevladal nad negativnim vplivom na okolje.

Zadevne države članice vseeno sprejmejo ustreznečasne ukrepe za preprečevanje nadaljnjega poslabšanja stanja prizadetih morskih voda in ublažitev škodljivega vpliva v zadevni morski regiji.

2. V razmerah, zajetih v točki (c) odstavka 1, države članice zagotovijo, da preoblikovanja ali spremembe trajno ne izključujejo ali ogrožajo doseganja dobrega okoljskega stanja v zadevni morski regiji.
3. Začasni ukrepi iz drugega pododstavka odstavka 1 predstavljajo sestavni del programa ukrepov.

Člen 14 *Informacije*

Kadar država članica identificira zadevo, ki ima vpliv na okoljsko stanje njenih evropskih morskih voda in je ni mogoče rešiti z ukrepi, sprejetimi na nacionalni ravni, o tem obvesti Komisijo in predloži potrebne dokaze za utemeljitev mnenja.

Člen 15 *Dovoljenje*

Komisija na podlagi obvestil o programih ukrepov, prejetih v skladu s členom 12(5), presodi, ali programi, ki so jih sporočile posamezne države članice, predstavljajo ustrezno sredstvo za doseganje dobrega okoljskega stanja, kot je določeno v členu 8(1).

Komisija pri izvajanju teh presoj upošteva skladnost programov ukrepov v celotni Skupnosti.

Za namene presoje lahko Komisija od zadevne države članice zahteva, da zagotovi potrebne dodatne informacije, kar Komisiji omogoči, da sprejme odločitev.

V roku šestih mesecev po prejemu obvestila o programih ukrepov lahko Komisija odloči, da na podlagi neskladnosti s to direktivo kateri koli državi članici zavrne program ali kateri koli vidik programa.

Poglavje IV

Posodabljanje, poročila in informacije javnega značaja

Člen 16 *Posodabljanje*

1. Države članice zagotovijo, da so morske strategije za posamezno zadevno morsko regijo redno posodobljene.
2. Za namene odstavka 1 države članice vsakih šest let po njihovi začetni vzpostavitvi pregledujejo naslednje elemente svojih morskih strategij:
 - (a) začetno presojo iz člena 7(1) in določitev dobrega okoljskega stanja iz člena 8(1);
 - (b) okoljske cilje, vzpostavljene v skladu s členom 9(1);
 - (c) programe spremljanja, vzpostavljene v skladu s členom 10(1);
 - (d) programe ukrepov, vzpostavljene v skladu s členom 12(2).
3. Podrobnosti vsakega posodabljanja, opravljenega po pregledih, določenih v odstavku 2, se v treh mesecih po njihovi objavi v skladu s členom 18(2) pošljejo Komisiji in vsaki drugi zadevni državi članici.
4. Člena 11 in 15 se uporabljata smiselno.

Člen 17 *Začasna poročila*

Države članice v treh letih po objavi posameznega programa ukrepov ali njegove posodobitve v skladu s členom 18(2) Komisiji predložijo začasno poročilo o napredku pri izvajanju tega programa.

Člen 18 *Javna razprava in informacije javnega značaja*

1. Države članice v skladu z Direktivo 2003/35/ES zagotovijo dejavno udeležbo vseh zainteresiranih strank pri izvajanju te direktive, še zlasti pri oblikovanju morskih strategij iz Poglavij II in III ter njihovem posodabljanju v skladu s členom 16.
2. Države članice objavijo elemente morskih strategij in njihove ustrezne posodobitve ter javnosti omogočijo njihov pregled zaradi dajanja pripomb. Ti elementi so:

- (a) začetno presojo iz člena 7(1) in določitev dobrega okoljskega stanja iz člena 8(1);
 - (b) okoljske cilje, vzpostavljene v skladu s členom 9(1);
 - (c) programe spremljanja, vzpostavljene v skladu s členom 10(1);
 - (d) programe ukrepov, vzpostavljene v skladu s členom 12(2).
3. V skladu z Direktivo 2003/4/ES se dostop do strokovne podlage in osnovnih informacij, ki se uporabljajo za razvoj morskih strategij, omogoči na zahtevo. Še zlasti dostop do podatkov in informacij iz začetne presoje ter programov spremljanja se javnosti omogoči prek svetovnega spleta ali katerega koli drugega telekomunikacijskega sredstva.

Države članice Komisiji za izvajanje njenih nalog zagotovijo neomejen dostop do teh podatkov in informacij ter ji podelijo uporabniške pravice za njihovo uporabo.

Člen 19 *Poročila Komisije*

1. Komisija prvo ocenjevalno poročilo o izvajanju te direktive objavi v dveh letih po prejemu vseh programov ukrepov in v vsakem primeru najpozneje do leta 2021.
- Komisija potem vsakih šest let objavi nadaljnja poročila.
- Poročila posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu.
2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo:
- (a) pregled napredka pri izvajanju te direktive;
 - (b) pregled stanja morskega okolja Skupnosti, ki se izvede v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje in ustreznimi regionalnimi organizacijami za morje in ribištvo ter v skladu z ustreznimi konvencijami;
 - (c) pregled morskih strategij s predlogi za njihovo izboljšanje;
 - (d) povzetek presoj, ki jih izvede Komisija v skladu s členom 15 v zvezi z informacijami, prejetimi od držav članic v skladu s členom 14;
 - (e) povzetek odgovora držav članic na vsako poročilo Komisije v skladu s členom 17;
 - (f) povzetek odgovorov na pripombe Evropskega parlamenta in Sveta o predhodnih morskih strategijah.

Člen 20
Pregled te direktive

Komisija to direktivo pregleda [15 let po datumu začetka veljavnosti] in, kjer je primerno, predlaga potrebne spremembe.

Poglavje V
Končne določbe

Člen 21
Tehnične prilagoditve

1. Priloge II, III in IV se prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu napredku v skladu s postopkom iz člena [22(2)], ob upoštevanju obdobja za pregled in posodabljanje morskih strategij, določenih v členu 16(2).
2. Kjer je potrebno, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena [22(2)] sprejme:
 - (a) standarde za uporabo prilog [II], [III] in [IV];
 - (b) tehnične formate za namene prenosa in obdelave podatkov, vključno s statističnimi ter kartografskimi podatki.

Člen 22
Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen na podlagi člena [21(1)] Direktive 2000/60/ES, v nadaljnjem besedilu „odbor“.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa. Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES se določi na tri mesece.
3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 23
Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone, predpise in upravne določbe, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje [tri leta po datumu začetka veljavnosti]. Komisiji nemudoma pošljejo besedilo teh določb s primerjalno tabelo med določbami in to direktivo.

Države članice se v sprejetih določbah sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 24
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 25
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

Priloga I
Člen 6(2)

- (1) Ime in naslov pristojnega organa – uradno ime in naslov določenega organa.
- (2) Pravni status pristojnega organa – opis pravnega statusa pristojnega organa in, kadar je to ustrezno, povzetek ali kopija njegovega statuta, ustanovne pogodbe ali enakovredne pravnega dokumenta.
- (3) Obveznosti – opis pravnih in upravnih odgovornosti vsakega pristojnega organa in njegova vloga glede zadevnih morskih voda.
- (4) Članstvo – kadar pristojni organ deluje kot usklajevalni organ za druge pristojne organe, je treba navesti seznam teh organov, skupaj s povzetkom institucionalnih povezav za zagotovitev usklajevanja.
- (5) Regijska koordinacija – zahteva se povzetek mehanizmov, vzpostavljenih za zagotovitev koordinacije med državami članicami, katerih evropske morske vode spadajo v isto morsko regijo.

Priloga II
Členi 7(1), 8(1) in 10(1)

Tabela 1 – Značilnosti	
Fizikalne in kemijske lastnosti	<ul style="list-style-type: none"> – Batimetrične lastnosti; – letni in sezonski temperaturni režim; – prevladujoči tokovi in ocenjen čas recikliranja/zamenjave; – slanost, vključno z gibanji in nakloni v regiji.
Tipi habitata	<ul style="list-style-type: none"> – Prevladujoči tip(i) habitata z opisom fizikalnih in kemijskih lastnosti – globina, temperaturni režim, tokovi, slanost, struktura in substrat dna; – prepoznavanje in določanje posebnih tipov habitatov, še zlasti tistih, ki jih je priznala ali prepoznala pravna ureditev EU (direktivi o habitatih in pticah) ali mednarodne konvencije, ker so pomembni za znanost ali biotsko raznovrstnost; – druga posebna območja, ki zaradi svojih značilnosti, kraja ali strateškega pomena zaslužijo posebno navedbo. To lahko vključuje območja, na katerih so močni ali posebni pritiski, ali območja, ki si zaslužijo poseben režim varstva.
Biološki elementi	<ul style="list-style-type: none"> – Opis bioloških skupnosti, povezanih s prevladujočimi habitatami. To bi vključevalo informacije o značilnih fitoplanktonskih in zooplanktonskih skupnostih, vključno z značilnimi živalskimi vrstami, sezonsko in geografsko spremenljivostjo ter presojami primarne in sekundarne produktivnosti. Zagotovijo se tudi informacije o nižjih nevretenčarjih, vključno s posameznimi živalskimi vrstami, biomaso, produktivnostjo in letno/sezonsko spremenljivostjo. Na koncu je treba prikazati informacije o strukturi populacije rib, vključno s številčnostjo, porazdelitvijo in strukturo starosti/velikosti; – opis populacijske dinamike, naravnega in dejanskega območja razširjenosti ter statusa vseh vrst morskih sesalcev, ki se pojavljajo v tej regiji/podregiji. Za vrste, ki so vključene v pravno ureditev EU (direktiva o habitatih) ali mednarodne sporazume, je tudi treba zagotoviti opis glavnih nevarnosti in ukrepov za zaščito/upravljanje; – Opis dinamike populacije, naravnega in dejanskega območja razširjenosti ter statusa vseh vrst morskih ptic, ki se pojavljajo v regiji/podregiji. Za vrste, ki so vključene v pravno ureditev EU (direktiva o pticah) ali mednarodni sporazum, je treba zagotoviti opis glavnih nevarnosti in ukrepov za zaščito/upravljanje; – opis dinamike populacije, naravnega in dejanskega območja razširjenosti ter statusa vseh ostalih vrst, ki se pojavljajo v regiji/podregiji, ki so vključeni v pravno ureditev EU ali mednarodne sporazume, skupaj z opisom glavnih nevarnosti ter ukrepov za zaščito/upravljanje; – seznam pojavljanja, številčnosti in porazdelitve vrst, ki so se pozneje naselile, in eksotičnih vrst, ki so v regiji/podregiji.

Druge značilnosti	<ul style="list-style-type: none">- Opis vplivov obogatitve vnosa hranilnih snovi, kroženja hranil (tokovi in medsebojni vpliv vode/usedlin), prostorske porazdelitve, posledic;- opis splošnega stanja kemijske onesnaženosti, vključno z nevarnimi kemikalijami, onesnaženostjo usedlin, nevarnih območij, težavami z zdravjem (okužba ribjega mesa);- katere koli druge lastnosti, posebnosti, ki so značilne za regijo/podregijo (npr. odvrženo razstrelivo).
-------------------	---

Tabela 2 – Pritiski in vplivi

Splošno

Onesnaževanje v obliki neposrednega ali posrednega vnašanja snovi ali energije v morsko okolje, zaradi človekove dejavnosti, vključno z morskim podvodnim hrupom, ki ga povzroča človek, ki povzroči ali bi lahko povzročilo škodljive učinke na žive vire in življenje v morju, nevarnost za zdravje ljudi, ovire za pomorske dejavnosti, vključno z ribolovom, turizmom in rekreacijo ter drugimi zakonitimi uporabami morja, poslabšanje kakovosti morske vode glede njene uporabnosti ter zmanjšanje možnosti, ki jih ponuja morje.

Fizična škoda	Dušenje (npr. z umetnimi strukturami, odstranjevanjem izkopanega materiala) Pečatenje (npr. s trajnimi konstrukcijami)
Fizične poškodbe	Zamuljenje (npr. razlitje, izkopavanje, izlivanje) Površinska obraba (npr. čolnarjenje, sidranje) Izbirna ekstrakcija (npr. zbiranje izkopanega materiala, zapletanje)
Nefizične motnje	Hrup (npr. čolnarjenje, potresi) Vizualno (npr. rekreacijska dejavnost)
Onesnaženje s strupenimi snovmi	Uvajanje sintetičnih sestavin (npr. pesticidi, premazi proti obraščanju, poliklorirani bifenili) Uvajanje nesintetičnih sestavin (npr. težke kovine, ogljikovodiki) Uvajanje radionuklidov
Onesnaženje nestrupenimi snovmi	Obogatitev s hranilnimi snovmi (npr. kmetijski iztoki, izpusti) Obogatitev z organskimi snovmi (npr. marikultura, izpusti) Spremembe v toplotnem režimu (npr. izpusti, elektrarne) Spremembe motnosti vode (npr. razlitje, izkopi) Spremembe slanosti (npr. odvzem vode, izpusti)
Biološka motnja	Uvajanje mikrobioloških patogenov Uvajanje tujerodnih vrst in premestitev na drugo mesto Izbirna ekstrakcija vrst (npr. komercialni in rekreacijski ribolov)

Priloga III
Člen 9(1)

- (1) Ustrezna pokritost vseh elementov, značilnih za morske vode pod suverenostjo ali v pristojnosti države članice znotraj morske regije ali podregije.
- (2) Treba je zastaviti (a) cilje, ki ustvarjajo želene pogoje, ki imajo podlago v določitvi dobrega okoljskega stanja; (b) merljive cilje, ki dopuščajo spremljanje; in (c) operativne cilje v zvezi z dejanskimi izvedbenimi ukrepi za podporo pri doseganju teh ciljev.
- (3) Treba je določiti okoljsko stanje in ga oblikovati glede na merljive lastnosti elementov, ki so značilni za evropske morske vode države članice znotraj morske regije ali podregije.
- (4) Doslednost zastavljenih ciljev; cilji ne smejo biti med seboj nasprotujoči.
- (5) Določanje sredstev, potrebnih za doseganje ciljev.
- (6) Določitev časovnega roka za doseganje ciljev.
- (7) Določanje kazalcev, namenjenih za nadzorovanje napredka in usmerjanje upravnih odločitev k doseganju ciljev.
- (8) Določanje referenčnih točk, kjer je to ustrezno (ciljne in mejne referenčne točke).
- (9) Skrbno preučevanje družbenih in gospodarskih razmer pri zastavljanju ciljev.
- (10) Preučevanje zastavljenih okoljskih ciljev, s tem povezanih kazalcev ter mejnih in ciljnih referenčnih točk, razvitih na podlagi okoljskega cilja, določenega v členu [1] , da se presodi, ali bi morskim vodam, ki so pod suverenostjo in v pristojnosti držav članic znotraj morskega regije, z doseganjem ciljev zagotovili stanje, ki jim ustreza.
- (11) Združljivost ciljev, katerim so se Skupnost in države članice zavezale s pomembnimi mednarodnimi in regionalnimi sporazumi.
- (12) Ko se niz ciljev in kazalcev zbere, jih je treba preučiti skupaj in glede na okoljski cilj, določen v členu [1] , da se presodi, ali bo doseganje ciljev morskemu okolju zagotovilo stanje, ki mu ustreza.

Priloga IV
Člen 10(1)

- (1) Treba je zagotoviti informacije za presojo okoljskega stanja in da se izmeri napredek do dobrega okoljskega stanja v skladu s Prilogo [II] ter standarde in merila, ki jih je treba določiti v skladu s členom [8(3)].
- (2) Treba je zagotoviti nastajanje informacij, ki omogočajo prepoznavanje ustreznih kazalcev za okoljske cilje, predvidene v členu [9].
- (3) Treba je zagotoviti nastajanje informacij, ki omogočajo presojo vpliva na ukrepe iz člena [12].
- (4) Treba je vključiti dejavnosti, da se ugotovi vzrok spremembe in s tem uvede morebitne korektivne ukrepe, potrebne za ponovno doseganje dobrega okoljskega stanja, če se ugotovi, da je prišlo do odmikanja od zelenega stanja.
- (5) Treba je zagotoviti informacije o kemičnih onesnaževalcih v vrstah z območij komercialnega ribolova, ki se uporabljajo za prehrano ljudi .
- (6) Treba je vključiti dejavnosti za potrditev, da se s popravnimi ukrepi dosežejo zelene spremembe, ne pa neželeni stranski učinki.
- (7) Treba je zbrati informacije na podlagi morskih regij.
- (8) Treba je razviti tehnične specifikacije in standardizirane metode za spremljanje na ravni Skupnosti, da se omogoči primerljivost informacij.
- (9) Treba zagotoviti čim boljšo združljivost z obstoječimi programi, razvitimi na regionalni in mednarodni ravni, da se tako pospeši skladnost med temi programi in izogne podvajanju prizadevanj.
- (10) Presoja o bistvenih spremembah okoljskih pogojev je treba vključiti kot del začetne presoje iz člena [7], in nove in nastajajoče zadeve, kjer je to potrebno,.
- (11) Treba je obravnavati elemente, naštet v Prilogi II, in njihovo naravno spremenljivost kot del začetne presoje, predvidene v členu [7], in oceniti trende, usmerjene k doseganju okoljskih ciljev, določenih v členu [9(1)], z uporabljanjem določenih kazalcev in njihovih mejnih ali ciljnih referenčnih točk, kjer je to primerno.

Priloga V
Člen 12(1)

- (1) Nadzorovanje vnosa: upravljavski ukrepi, ki vplivajo na količino dovoljene človekove dejavnosti.
- (2) Nadzorovanje iznosa: upravljavski ukrepi, ki vplivajo na dovoljeno stopnjo motnje komponente ekosistema.
- (3) Nadzori prostorske in časovne porazdelitve: upravljavski ukrepi, ki vplivajo na to, kje in kdaj se dovoli dejavnost.
- (4) Ukrepi za usklajevanje upravljanja: orodja, ki zagotavljajo, da je upravljanje usklajeno.
- (5) Gospodarske pobude: upravljavski ukrepi, ki so v gospodarskem interesu tistih, ki uporabljajo morski ekosistem za delovanje na način, primeren doseganju ekoloških ciljev za ekosistem.
- (6) Orodja za ublažitev in sanacijo: upravljavska orodja, ki usmerjajo človekove dejavnosti k obnavljanju poškodovanih komponent morskih ekosistemov.
- (7) Komunikacija, vključevanje interesnih skupin in večanje javne ozaveščenosti.